

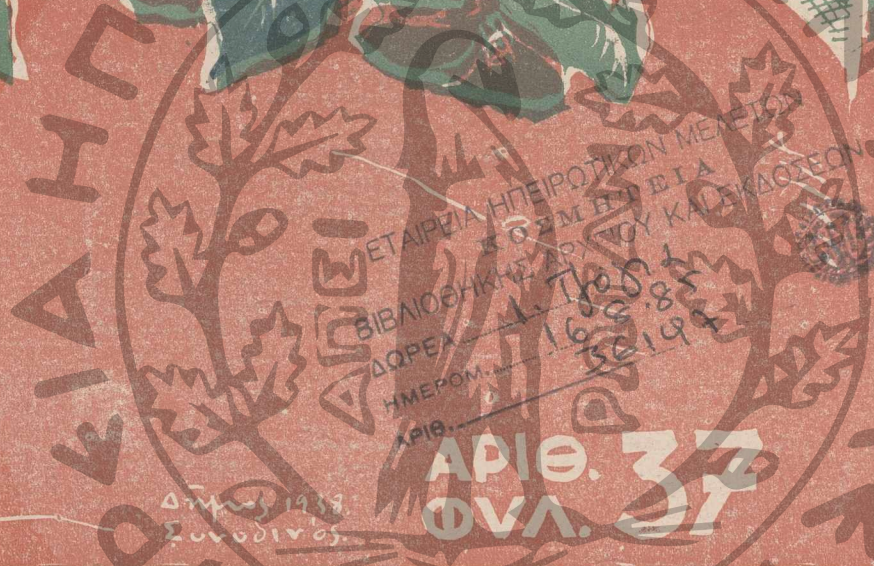
ΕΥΡΩΠΗ

2
ΑΡΧ.

Μάνο

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΜΕΧΡΙ 8 ΜΑΡΤΟΥ 1938

[illegible]

ναί τόσα
 Γρέκης
 μὴν ἐπι-
 τάμε ὥς
 τὴν κα-
 ρύσοιμε
 ζήτη μου.
 ἡμεῖς
 ἀντρογύ-
 ρς γύρισε
 ἀγγελίη
 πρόσκλη-
 ὥς κάθε
 ρὰς ἡ γυ-
 ὅλας τις
 αὐθησαν
 ὕπε πάν-

θεος, γὰρ
 ὁμῆς.
 ἐκδρομῇ
 τὸν Λα-
 καὶ με-
 τοῦ συζύ-
 γειά ἀπὸ
 δὲν ἄρ-
 η του.
 καὶ γυ-
 τήν κρά-
 κι ὅστε-
 με μισγ

γες δώσει
 της στο
 αφο την
 ἀπερτή
 μα. Τὴ δ
 αστή μ
 τὴν συγ
 στη δου
 γι αὐτὴν
 μα κατα
 της ο σ
 νισα τοῦ
 τὴς προ
 κιντρευτῆ
 ος ἐν ἡ
 μων της

 κρατήση
 οα της τῶ
 μέ τὸν

 ἐν πάσῃ
 περὶ ἡμῶν
 ἐν τῷ
 αὐλοῦ
 τῷ Γρέκν
 ἐνα μ

Ο Ποιη-
ΑΙΡΟΣ

ΧΡ. ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Γιατί ἀρνήθηκε

... Η συντροφιά είναι τόσα
κεδαστική και ο Γρέκης
ο περιουσιακός...
Όχι αγάπη μου, μην έπι-
ς. Προτιμώ να πάμε ως
λατσία, έτσι για την κα-
ρονιά και να γυρίσουμε
στα σπιτάκι μας.
... Ούτε θέλω αγάπη μου

τὸς ὁ διάλογος διημιέθη
 πρὸ τοῦ νεαροῦ ἀντρογύ-
 ρου ὁ Λαρίντας γύρισε
 ἐκεῖ γὰρ τὴν ἀσχηματὶ
 γυναῖκα τοῦ τὴν πρόσκλη-
 σὶ φίλου τοῦ.

ἀλλήθεια εἶναι πῶς κάθε
 ὁ παρὰ εἶχεν ἀκεφαλή ἡ γυ-
 νὰ τοῦ Νίκου. Παρ' ὅλας τὰς
 στρυγίαις τοῦ ἀκολούθησαν

αμο της, διατηρήσας πάν-
την παλιν της διάθεσι, γιά
ντα και για έκδρομές,
ε μιά μάλιστα έκδρομή
πριν παντρεύτη τον Λα-
ο είχε γνωρισθῇ καὶ με
Γρέκη, τὸν φίλο τοῦ συζύ-
γου ποὺ ἐπιμεριάζετο ἀπὸ
τοῦ πατρός του. Ἐπειὴ δὲ

...α χείνος άσπατος και γυ-
...ας καθως ηταν, την κρα-
...ε κάμποσο καιρο κι' ύστε-
...την αντικατέστησε με μιαν
...η.
...Ζωζώ που δεν είχε δώσει
...τολεια την αγάπη της στο

κη, υπεφερε πολύ από την κατάλειψή της, μά υπέστη ρήφανα τὸ γυμνάσιον. Γιὰ τὸ παρὸν εἶνε καταστῆ μισθωτοῦ. Τίποτα δὲν τὴν συγκινε. Ἀποσιώθηκε στὴ δουλειὰ της καὶ τὸ πᾶν γι' αὐτὴν ἔνε τὸ σπῆσι της. Μὰ κάποιοτεγεστὸν ὁδρῶμα της ὁ σὺν

Ελφός της Λαριντίας που
έκτιμησε και που την πρό-
ετιμα να την παντρευτεί.
Εκείνη που είδε πώς δεν ή-
εύκολο να ζήσει μόνι της
να κόσμο, δέχτηκε.
Έλση δώος να κρατήσει
τηκό από τόν άνδρα της τή
πό της σίστηναι με τήν

ἀ γιὰ τὴν δὲν δέχθηκε νὰ πῶ
τὸν Νίκο τῆς σὺ περὶ
πολλοῦ τῆς ἐρωμένου.
αὶ προτίμησε ἀντὶ τοῦ
ὅς τῳ δείπῳ σὺ τοῦ
συνέμενε περὶ τοῦ Γρέκη.
ἐρεῖς μὲν οὐκ ἔνα μὲν

Ε. Π. ΚΑΙΡΟΣ

ΕΝΑ ΘΑΝΑΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΥΡΟΣΠΑΣΤΟ
ΤΟΥ ΠΙΕΡ ΛΟΥΪ

ΜΑ ΛΙΠΟ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ Η ΚΩΣΗ ΤΗΣ Ε-
κίλεσε την πόρτα και με προσέλασε
να την ακολουθήσω, κατάλαβα ότι
είχε μονάχα πρόσωπο ήτο η κυρία
του σπιτιού και πως η βασιλομήτωρ είχε πα-
ρατηρήσει των δικαιωμάτων της αντιβασιλείας.
— Μαμά, κίταζε εδώ, της είπε δώδεκα
μπαταρίνια κι' ένα ναυαγόνο.

Χριστομένη μου! φώναξε η γριά σταυ-
ροποιώντας τα χέρια. Και πως τα κέρδισες
όλ' αυτά;

Τότε της εξήγησα τη διατήλ συνάντησή
στο οιδιρόδρομο και στη φάσμα και ύστερα
γύρισα την κουβέντα στις εξομολογήσεις.
— Η γριά ήταν, ή έλεγε πως ήταν, χίλια ενός
μηχανικού που πέθανε στην Ουβέλα. Έτσι
βρήκαμε χωρίς στήλη και χωρίς πόνο, ά-
φρο μέσα σε τέσσερα χρόνια καταλάβαμε τις
μικρές οικονομίες του στέγνου θ' της.

Βέβαια μια ιστορία συντηρήθηκε που διη-
γούνταν πολλές γυναίκες.

— Τι να γίνει, Καταλλέρο μου, ελπε' δεν
έχω καμιά δουλειά. Μόλινα να πάω υπηρε-
σία, να είμαι άρρετα εξοπλισμένη γι' αυτό.
Έτσι περνάω όλη τη μέρα μου στην έσκλη-
ση. Προτιμώ χίλιες φορές να φιλάω τις πό-
δες της βασιλίσσης, παρά να παντρευτώ τις
πλάτες της πόρτας. Έτσι είμαι βέβαιη πως
ο Χριστομένης στο τέλος θα με αποκηρύξει.
— Άλλως δε δυο γυναίκες κατόπιες είνε τό-
σο εκτεθειμένες!

— Βέβαια, θα ήμουν πλούσιες, αν θέλαμε
κι' εγώ κι' η κόρη μου ν' ακολουθούσαμε τον
καλό δρόμο. Θάχαμε όλον τον κόσμο γι' α-
γαθά. Μα σ'α διαβεβαιώ πως ούτε για να
νύχτα δεν πάραυρ ή άναγία από την κίμαρά
μας. Έτσι ξεκίνησε στο θάο.

— Η Κόνστα, ενώ ή μητέρα της μιλούσε,
καλλοπίζονταν μακριά στον καθέστρη της...
— Πόσο με πειράζει. Εξάγχιζε η γριά,
σαν βλέπω την κορούλα μου κάθε πρωί να
πληγνέει στη φάσμα. Τι κακό παράδειγμα
παίρνει. Έχει μέσα δεν υπάρχει ντροπή. Ό-
λο ξεστομίζει.

— Και γιατί την άρνειτε να εργάζεται καί
μέσα;

— Άμ κι' αφο' να δουλέω, το ίδιο θέ-
τανε. Σάν δυο εγγάτες, δουλεύουμε μαζί δω-
δεκα ώρες, επί ένδεκα ώρες και τρία τέταρτα
κουδεντιόνουν και λένε ότι δεν πέφτει να
λένε.

— Άν μιλάνε μονάχα, το κακό δεν είνε
μεγάλο.

— Ναι, μα όποιος μιλάει για φάρ, το έρ-
χεται και η όρεξη.

— Αυτόν που καταστρέφει τα κορίτσια, δεν
είναι τα βλέμματα των άντρων, μα ο συμ-
βολές των γυναικών. Δεν έχω εμπιστοσύνη
ούτε στην πιο φρόνητη. Μάλιστα αυτές που
σκέπτονται τις άγνες, έχομε τον διάβολο μέ-
σα τους. Ένώ δεν θέλω η κόρη μου ν'αφή-
σει μια φιλενάδα, ούτε ένα, ούτε γρηά. Και σάν
σπάσωμαι πως μέσα στη φάσμα είνε πέντε
χιλιάδες γυναίκες...

— Λοιπόν, να μη ξαναπάω, της είπα.

— Έδωλα άπ' την τσέπη μου μάλιστα λε-
πτά και τα πέταξα πάνω στο τραπέζι. Τό τί
είναι είνε άδύνατο να το φαντασθώ κανείς.
Ο δυο γυναίκες ρίχτηκαν από πόδια μου και
άρχισαν να με ευχαριστούν με επισημότητα
δυναμισμό, με σφιχτάσια χεριού και με δά-
κρυα.

Σε λίγο όμως έμα ή πρώτη συνάντησή
πέρασε, ή μητέρα μου είχε ότι έπρεπε όποιο-
δήποτε η κόρη της να ξαναρχίζει τη δουλειά,
γιατί τα λεπτά που τους έδωσα μόλις και μετά
βιας θα έβγαλταν μέρος των χρεών που εί-
χαν δημιουργήσει στο σπιτιονομική, στο
φαρμακοποίο κλπ. Χωρίς διαταγή, διατα-
σάσας το ποσόν που τους ελγα δίνασε και έφυ-
γα με σκοπό να κρατήσω το αίσθημά μου
καμιά και εκείνη την ημέρα.

Την επομένη όμως δεν μπόρεσα να κρατη-
θώ και πριν ακόμα φθάσω δέκα ή ώρα, ξε-
κίνησα για το σπίτι της Κόνστα.

— Η μαμά βγήκε έξω, μου είπε ή νέα μό-
λις με είδε. Πήγε να κάνει κάτι φένα. Δεν
πειράζει όμως. Έλάτε μέσα.

Με κίταζε μια στιγμή κατώματα και ύστερα
άρχισε να γελά.

— Λοιπόν, Πώς σ'α φάνηκε; Δεν έμεινα
πολύ φρόνητη μακριά στη μαμά;

— Ναι, πρέπει να το παραδεχθώ.

— Κι' αυτό δεν το κάνω γιατί έχω καλή
άνεση; γιατί άνεταρήναι μόνη μου. Ξέρεις.

— Ίσως πάει μάλιστα καλύτερα έτσι, γιατί ή
καμοποιή ή μητέρα μου δεν πιστεύει να μπο-
ρούσε να τα καταφέρει μόνη της. Είμαι τίμια
κι' αυτό τί ν' κάνω να υπερηφανεύεται. Πο-
ύ δια αυτά όμως, αν καθίσω τώρα στο παρ-
θυρο και άρχισω να γελά με τους διαβάτες,
δεν θα μπορούσα να κρατηθώ και πολλά θα πη

με καμιά: Μ' άναγία! Τι ζωοτόμηση!
Έτσι είναι πάντα ό,τι μου άρέσει. Ή μαμά
είναι άνικανή να με έμποδίζει να κάνω ό,τι
θέλω και άς λέει.
— Όποτε, σάν να λέμε, μικρούλα μου, αν
εμφανισθώ κανένας ύποπτος ός σ'α, πέ-
φει ν' άποταθώ;
— Μα καί βέβαια. Μήπως ξέρεις κανένα;
— Όχι.

Παρ' όλο που πέρασε τώσος καιρός από τότε,
κατό όμους ακόμα δολοφονία μακριά από μά-
τια μου εκείνη τη στιγμή. Καθόμουν σε μια
πολυθρόνα και πλάι μου μια ήμισυτάδα σι-
γώπαιζε με την πάπια που ήταν στο πάτωμα.

Ξάφνου ήρθε και καθήσας στο γόνιμα
και μια είλα βέβαιη πως την έπαιζε πάνω
στούς όμους μου:
— Είμαι άδύνατη αυτό που λέτε;
Βουδάρηκα από την ταρώη.

— Ένοτικακάος την έσφιξα μέσ' στα χέρια
μου και τράβηξα το άναγκισμα μου προσω-
πία της σιά μου.

— Εκείνη έπρόλαβε το κίνημά μου και έκο-
λπη μόνι της τα βουνοπία της χελιά στο δι-
κά μου, κινώντας με αλάντρη.

— Η άπόλητη ταρώη της με έβλεπε σαν
μεθυστικό πιστό. Έξωλος την έσφιξα στην
άκρυσία μου:
Ξάφνου όμους σπρώχθηκε και άποκαρύν-
θηκε.

— Όχι, έφώναζε, όχι... Φύγετε!...
— Ναι... αλλά μαζί σου... Πάμε!
Νά θω' μαζί σ'α; Μα γιά να πάμε πού;
Στό σπίτι σ'α; Δεν πιστεύω να μιλάτε σο-
δοσά;

— Την πήρα στην άκρυσία μου, αλλά αυτή μου
έξερπε.

— Άν μ' άγγιζέτε θα φωνάξω... Και τότε
δεν θα ξαναδουλέω ποτέ πιά.

— Κίτσια...

— Πίστευα μου Κόνστα, είσαι τρελή! Έρ-
χομαι στό σπίτι σου σάν φίλος, σου μιλώ με
τό το μεγαλύτερο σεβασμό, πέφτει μόνι σου
στην άκρυσία μου και τα βάζεις μαζί μου;

— Σ'α έφληρα γιατί σ'α άναπό πολύ.
— Άλλά σεις δεν θα με φιλάτε παρά την ή-
μέρα που θα μ' άναγίστε!

— Θαρρείς ότι δεν σ' άγαπάω;
— Όχι, σ'α άρεσω μόνο και τίποτ' άλλο.

Δεν είμαι άδύος ή μόνη καταλλέρο! Μαμά
μαλλά σάν π'α δικά μου έχουν πολλά κορί-
τσια και στό δρόμο κινολογοούν μάτια πολύ
πύ άμορφα άπ' τα δικά σ'α... και τα περι-
σσότερα άπ' αυτά θέλουν μάλιστα να τοξό
λένε. Μ' αυτό κάνουνε ό,τι θέλανε... Μπορού
να σ'α διεκδικώ κούλας. Έγώ όμους είμαι
άλλο πράγμα... Κόνστα δεν υπάρχει παρά μια
από τό Σάν Ρώλ ός το Τραντέ. Γι' αυτό δεν
θέλω να με άγοράσουν κανείς, όπως άγοράζουν
τις κοπέλλες, γιατί αν τό έπιχειρήσουν, δεν
θα ξενοδοή ποτέ πιά.

Στη σκάλα άκούστηκαν βήματα. Ή Κόνστα
έκρεπε πύς την όρτα και άνοιξε στη μητέρα
της.

— Ό καταλλέρο ήθε να δη τί κάνει.
Τού φάνηκε άδύακτη και νόμισε ότι ήσαν
άδωστη.

... Έργα γενικής και μελαγχολικός... Και
δεν ήξερα ούτε κι' εγώ αν θα έπιοτρεφα
ποτέ. Και όμους ξαναήρθα... Και ξανά και
ξανά!... Όχι μόνο μια φορά, αλλά εκατό...

Όμολογώ ότι ήσαν έρωτευμένους σάν μωρό
καλά... Κάθε φορά που έστεγα από κοντά
της ήσαν σάν τούλδς. Είκοσινύ όρες μα-
κρυνή της!... σκεπτόμουν και αυτά τα χίλια
διακόσια λεπτά της ώρας μου φαίνονταν άτέ-
λειστα. Σε λίγο συνήθισα να περνάω όλη την
ημέρα κοντά της. Βοηθούσα το σπίτι της, χρη-
ματικά και επίηθονα χρεά που μου φαίνονταν
ύπερβολα εν συγκρίσει με κείνα που δόδεναν.

Στη συνουσία δεν είχε μυστική κανείς τίποτα
κι' άπ' αυτό έκείνην ότι ήσαν ο μόνος φί-
λος των δυστυχημένων αυτών γυναικών.

Ή οικειότητά μεταξύ μας γεννήθηκε τελείως
απόόρητα. Άλλως δε κανείς άνθρωπος ποτέ
δεν εκπλήττεται για τις οικειότητες που του πα-
ρέχονται. Δεν άνηχε καμιά στιγμή της ήμε-
ρας να μη μπορούσα να δω την Κόνστα
όπως θέλετα. Κι' αυτή τόσο με είχε συνήθισα
πως και την τουαλέττα της έκανε μακριά μου.

Πολλές φορές την έβλεπα να κοιμάται. Την
όλο σάν ήπνιασε. Ή μητέρα της έλειπε και
ή Κόνστα με προσέλασε να κάτσω πλάι της,
στο γόνιμα της. Έμυλίσουμε πολύ μαζί γιά
χίλια δυο πράγματα. Και όμους μου ήτο άδο-
καστο να έννοήσω τις σκέψεις της.

Στην Άλγερία είλα ίδη γυναίκες στά κα-
τάμυρα ντυμένες, που πού δεν άφηναν να φαί-
νεται τίποτα άλλο άπ' τα μάτια τους. Και ό-
μως άπ' αυτά και μόνο άφάνετα την ψυχή
τους. Ή Κόνστα δεν μου ένοησε τίποτα. Ούτε
την ψυχή της, ούτε το σώμα της. Και όμους
είλα την έντύπωσι ότι ένα άδιαπέραστο φράγ-
μα θυνοήταν ανάμεσά μας.

— Έδειχνε πως μ' άγαπούσε. Και κατά βά-
θος ίσως ήταν έτσι... Άλλά και σήμερα ά-
κόμη δεν έξωρι να το σκεφθώ.

— Έδειχνε πως μ' άγαπούσε. Και κατά βά-
θος ίσως ήταν έτσι... Άλλά και σήμερα ά-
κόμη δεν έξωρι να το σκεφθώ.

— Έδειχνε πως μ' άγαπούσε. Και κατά βά-
θος ίσως ήταν έτσι... Άλλά και σήμερα ά-
κόμη δεν έξωρι να το σκεφθώ.

— Έδειχνε πως μ' άγαπούσε. Και κατά βά-
θος ίσως ήταν έτσι... Άλλά και σήμερα ά-
κόμη δεν έξωρι να το σκεφθώ.

(Άκολουθεί)
«ΕΥΡΩΠΗ» — 10 —

Μόδα & Σπίζι
ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΣΑΣ
ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΠΟΝΟΣ

Άγνωστές μου άναγκιστριές,
Παραμυθίσκα προχθές στο δρόμο μιας ψυχής.
Είπατε την τραγωδία μιας γυναικείας καρδιάς. Ά-
κουσα τους λυγμούς μιας κοπέλλας που θρηύοσε,
γιατί ο καλός της είχε φύγει για πάντα μακριά
της... Κι' άποσταθίσατε έννοιας τα μάτια μου να
ύπαραινταν μακριά στην άπελεια της και το κε-
φάλι μου να ύποκλίνεται εύλαβικά μπρος στο με-
γάλο αυτόν πόνο.

Προσπάθησα να την παρατηρήσω μα δεν έξω-
ρι να το καταφέρω, γιατί τα χείλη άφρόνιτα να
πύον πολλά όσον ή ψυχή σπαινοί... Προσπάθησα
και ένοσταθίσα σήματα την προσοκέτιά μου
για κείνες που βρίσκονται στην ίδια ίσως με
την δική της όει.

Είνα φίλος γλυκός ο πόνος που προσέρχεται από
την άγάπη, φίλος μου... Είναι γλυκός, αλλά όχι
άγνιστρος.

Ή άγάπη είνε άδύναμη άπ' τη φύση, παρά γιά
την άγάπη... Έκείνος που νοιάζει την ψυχή του
πραγματικά γεμάτη από μια μεγάλη, μια άληθινή
άγάπη, είναι πύ ήλκυστος από κείνη πο ύπερ-
ρίζεται άπ' τον έρωτα μα που μένει άδύνατος στο
κακόματι μα. Μια συνυπή, μια άνελπιτη άγάπη,
μπορεί να γίμνη, μπορεί να άμωρηγή τη ζωή
σάν έβρει κανείς ν' άγαπά... Μην άπελίστρεθε αν
έξω! ! ! !

Σας χαίρετά
Η φίλη σας
ΝΑΤΑΛΙΑ

Η ΜΟΔΑ ΣΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Ή μόδα στα καπέλλα είναι περισσότερο από
κάθε άλλη φορά εξωφρενική. Μα καθήλ να περ-
παγή κανείς μόνο στα σχήματα που θα φορεθώ,
όταν καθήλ μεταμορφωθεί. Τόσο είναι διαφορετικό
το ένα από το άλλο και σε σχήμα και σε όειή και
σε χρομιά...

Καπέλλας, κορτά, ρελέβε, μπρετόν, τυρολέζ-
κα, κινέζικα, υπέρ, τόκες και ό,τι άλλο μπορεί
να φαντασθώ κανείς, όλα είναι σε ήμερσία διά-
ταξι. Πάντως στα καπέλλα έβιντο που συνήριζε
περισσότερο άπ' όλα τ' άλλα είναι ο τετράγωνος
τύπος. Σπανός βλέπει κανείς στρογγυλό, τετ, τό-
σο, να με φάση να νομίζω κανείς ότι όλες οι
γυναίκες έσφον ταμά στην κορηή του κεφαλά
τους.

Τά φέρ θα φορεθούν και το καλοκαίρι σε τες
έξιδες, αλλά μόνο σε φόρμα υπέρ και ρεπουσά-
κα. Όλα τα άλλα σχήματα θα γίνονται από φέ-
θα, γυαλιστερή κυρία.

Πολύ της μόδας στα καπέλλα ο συνδυασμός
διαφόρων ποσότητων φθας καθώς και διαφόρων
χρομάτων. Θα φορεθούν καπέλλα άπορρύτατα,
μαρκακίνα, ροζ και μωβ, πράσινα και κίτρινα
και ό,τι έθισσε όλο μπορεί να σπάληρή ή γυναι-
κεία φαντασία. Τα μονόχρωμα καπέλλα θα είναι
μάλλον άνοσητόχρομα, άσπρα, ροζ, σελ και κί-
τρινα άσκηη.

Οι γαρνιτούρες ποικίλες και εξωφρενικές. Λα-
νοουσία, σπέρ, κορδέλλες, φρούτα, βέλλα, ότι...
εί θέλανε μπορεί να χρησιμοποιήσεται. Μόνο που
για το καλοκαίρι θα φορεθούν και χροματιστά

βέλλα ή και μαύρα με χροματιστά κεντήματα.
Τά φρούτα θα ποσθεθούν άποκλειστικά και μόνο
ή τις μαύρες φθες γιά να τις ζωγραφίσουν. Τά δε
λουλούδια, θα χρησιμοποιήθουν σε όποιοδήποτε θέλετ
ή κάθε μία σ'α. Έκείνο όμους που θα θεωρηθεί
ούλητα—σικ γιά το καλοκαίρι, θα είναι οι μικρές
λουλουδιένες τόκες που συνδυάζουν τόσο όραση
άπογευματινά φορημένα και δίνουν τόση χαρή και
γοητεία σι ή ευσηγνώμια.

N.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Επειδή πολλές άναγκιστριές μου που ζήτουν
χρήσιμες φώρες ύποφωρες συμβουλές για άρωμα-
τισήματα, καθήρισα από σήμερα αυτή τη στήλη
για να μιλώ γιά το κάθε τι με λίγα λογικά μόνι.

— Μην ξεχνάτε να χρησιμοποιήτε μια φορά
στις δεκαπέντε μέρες τουλάχιστον λίγο αλγύ γιά
την έπιθερία σας. Άν έχετε έπιθερία λαπαρά
και μάλλον πλαστική, θα μεταχειρίζεστε το α-
σπράδι του αλγύ το όποιον θα βάνετε στο πρό-
σωπό σας και θα το άφινετε τουλάχιστον μισή ώ-
ρα. Άντιθέτως ός ο κορμός δεν θα χρησιμοποιήται
παρά από τις γυναικές ποσόντες έπιθερία ξηρά
και ελαστική στις κορμικές μεταβολές.

— Άμα σκαίνον τα χείλη σας άλείρετε τα με
λίγο βούτυρο που κακό και θα ήπτε πως θα συ-
γεθώνον.

— Για να μην ήφραίνονται τα χέρια σας, καλόν
είναι να μεταχειρίζεστε δυο φορές την ήμερα την
κάσθη λουρίν : κούλινα 900, λεμόνι, γλυκερήνη
σε ίσην ποσότητα. Τά βάνετε δια μαζί σ' ένα
μουσάκι και άπ' αυτό χρησιμοποιείτε κάθε φορά

(Άκολουθεί)
«ΕΥΡΩΠΗ» — 10 —

Νέοι λοχουτέχναι!

ΑΓΑΠΗ ΠΟΥ ΣΒΥΝΕΙ ΣΑΝ ΟΝΕΙΡΟ

Ήσαν μέσα σ' ένα άποπτον κήπο, περιτρι-
γμένη από κένους παπαρόνες, από βελούδινα
πορφυρά φρονιόμια, από γουμπούλες και σ' έ-
να σούρ άρώματα κι' όμορφες της φύσης... Ή-
σαν ντυμένη κάτοπτρα, κι' έμοιαζες με νεράδα
που γυαλίζω...

Περσιόυσε με άργα βήματα ανάμεσα στα βρο-
μάκια που κήπου και σκόρπιζες παντού τα ύληγ-
ρά σου... Άνάντες το άρωμα των λουλουδιών.
Τό άρωμα που ήταν γεμάτο από άρώματα που
χάλασε το άργυρέο σου προσώπιτο. Έρπαισε σε
μια μεγάλη λίμνη... Την ώρα εκείνη το άργυράκι
έβγαλε πύς από το βουλό, και σκόρπισε παντού
της χρομής άχτίδας σου... Ή λίμνη γυαλίζε σάν
άσπρη και σάν άμύρητες φάνηκαν μέσα στο ή-
ραμο κρη της λίμνης. Άπ' όλες όμως είλα εγχο-
ρίσει την δικιά σου... Στεκομένη κοντά σε μια
τριανταφυλλά, που ήπια φορημένη με μύρια
σκόκινα τριανταφυλλά... Φανόσταν συλλογιμένη.
Κάποιες σκέψεις βασάνιζαν το μυαλό σου... Την
ώρα αυτή έπρωτάλα πίσω από ένα δένδρο και
στο χάλια σου συλλογιόμουν σου... Άνοιξη την
άκρυσία μου κι' έού έγειρες... Μόλις πήγα να σε

βρήκα άφύπνης, με άποθήκες με βία και με ά-
γρυπνιότατες... Μέσα στη ζωοπάσα των καπνών
γυαίλε να μένω έσπλωμένη... Είμα όμους
καλά. Και θα ήμουν ακόμα καλύτερα αν
δέν είχα μερικές δυάρεστες έντυπώσεις.
Άκόμη δεν έπακτοποίησε τα ζητήματά
σου... Και έκθεταις το αίσθημά σου στα μά-
τια τρίτων... Αυτό είναι κακό...
Ή Μαίρη έταρώη. Μα έκατάλαβε τί
συνέβη.

— Άννά, Ύψηλότητά, έπτε, προσέχω...
— Έχω όμους άσφαλείς πληροφορίες, εί-
παι ή πριγκίπισσα, ότι την Κυριακή το
Πάσχα συναντήθηκε με τον κ. Μυμικό έμ-
προς σε πρώτους και μάλιστα κατά την ώ-
ρα της πληροφορίες σου...
— Ή μαντάκι Νάνα, έπτε η Μαίρη, κι' έ-
κοκκίνισες.

— Μάλιστα. Ή Νάνα μου τό είπτεν όλα.
Μου είπτε την συνάντησή του Χασκήη...
— Δεν βλέπω τίποτε κακό σ' ένα εύγε-
νικό χαρταπόδι, έπτε η Μαίρη.

— Ναι, Δέν πρέπει όμως να δημιουργηθή
οικειότητα μεταξύ σας. Έπειτα προχθές
τον χαιρέσαμε μπροστά σε τρίτους... Πρό-
σες, φρούλας, προσέσε!

— Πρώτος, Ύψηλότητά.

— Αούτον, έπτε τώρα ασπρή η Σοφία,
πρέπει να ταποσηρήρη γρήγορα τα έρ-
τήματα σου. Πότε θα έλθεις ο γάμος σου.

— Αποσάσισα, Ύψηλότητά, μετά πέν-
τε μήνες.

— Μετά πέντε μήνες; Μα αυτό πιά θα γί-
νη σκάβαλο. Σκάνδαλο στο παλάτι μου.
Με καταλάβετε;

— Μα, Ύψηλότητά, ακόμα δεν άπάντη-
σεν ο παπ'ρας μου.

— Πώς συμβαίνει αυτό; Άφο το έγραψ-
ες, πως άργεί έτσι; Πρέπει να το ξανα-
γράψω...

— Μάλιστα, Ύψηλότητά, θα το ξανα-
γράψω...

— Και άμέσως μάλιστα.
Μικρή σιότη έμεσολάβησε. Κ' έπτετα η
Σοφία έπτε η Μαίρη:

Τώρα είμαι άναγκασμένη, ένεκα της κα-
ταστάσεως να προσέχω περισσότερο
τον εαυτό μου. Ξέρω ότι εργάζεσαι με
άραση. Μα τώρα πρέπει να είσαι περισ-
σότερο άπρηγολογμένη. Έπειτα λοιπόν
να πη βγάσεις συχνά από το παλάτι. Θα
βρίσκει μόνι μια φορά την έβρομιάς,
κατόπι από άδεια μου.

— Όπως θέλετε, Ύψηλότητά.

— Ο περιορισμός αυτός έσπελάσθηκε πο-
λύ την Μαίρη. Άλλά τί να ή;

Ή Μαίρη συχνά τώρα έκλεινόταν στο
δωμάτιό της και συλλογιόταν. Έβλεπε
πύς ή Μαίρη την έβλεπε τώρα τις πρώτες
της δυσκολίες. Δεν μπορούσε να βάλει πύ
το Μιχάλη της παρά μόνο μια φορά τη βό-
μολα. Αυτό της φανόταν τραγικό! Μα
συλλογιόταν και τον ασπρή πατέρα
της, που δεν τολμούσε να τώ γράμμη γιά
τον Μιμικό. Και όμως έπρεπε να τώ το
γράμμη...

Τώρα όμως ήταν κάτι άλλο που έπεί-
γε. Έπρεπε η Μαίρη να άναγίσει τα
κτικη άναγκιστριές με τον Μιμικό, άφο
και στις δύο το βρομύ με περιμένα πύ τα δέ-
πνο που γίνονταν προς χάρην μου, τον διεβρήκα
δε πως αν με βοηθούσε να εύνω θα προσάφισα
με τον καιρό να τον παρουσιάσω στην άριστοκρα-
τία. Πρέπει άρα να τις ένέγγεισε και τις έ-
ταν ήλθε ή στιγμή της έπιτυχίας μας και τις έ-
βγαίναμε από το παλάτι το Διοδόχου γιά
λευτερία μου, με πληρώσει ή Στέλλα, που δεν
έβρα πως πληροφορήθηκε όλη την ιστορία και πύ
έπρεπε η Μαίρη να τώ όδνε κάθε πρωί
έκείνη την ώρα να πύ πύς στο Μιμικό.

Α' Σπρωτίζονταν να σκαμνίσουν και γιά να
πορήν και την άσπρη.

— Έπρεπε λοιπόν η Μαίρη να βρή τον γά-
ρολο. Τον παρακάλεσε όθει να της κινή
αυτή τη χορή. Έκείνος ήξερε το αίσθημά
της και έδεδη.

Κ' έτσι από την Τετάρτη του Πάσχα
άρχισε μετρώ Μαίρη και Μιμικό τακτι-
κά έσπρωτίζονταν στην έπισημότητα.
Στό πρώτο της γράμμα έγραψε πολλά,
πέρα πολλά. Δώδεκα σελίδες. Άνηγίθη η
Μαίρη την τελευταία συνάντησή της με την
Πριγκίπισσα Σοφία, τους περιφρασμούς
και την άσκησή της να γράμμη στον πα-
τέρα της. Ο Μιμικός όμως δεν πρόφρασε
να της γράμμη άμέσως άπάντησή. Ή Μαίρη τώ
έκείνη την ώρα να πύς στο Μιμικό.

Α' Σπρωτίζονταν να σκαμνίσουν και γιά να
πορήν και την άσπρη.

— Έπρεπε λοιπόν η Μαίρη να βρή τον γά-
ρολο. Τον παρακάλεσε όθει να της κινή
αυτή τη χορή. Έκείνος ήξερε το αίσθημά
της και έδεδη.

Κ' έτσι από την Τετάρτη του Πάσχα
άρχισε μετρώ Μαίρη και Μιμικό τακτι-
κά έσπρωτίζονταν στην έπισημότητα.

Στό πρώτο της γράμμα έγραψε πολλά,
πέρα πολλά. Δώδεκα σελίδες. Άνηγίθη η
Μαίρη την τελευταία συνάντησή της με την
Πριγκίπισσα Σοφία, τους περιφρασμούς
και την άσκησή της να γράμμη στον πα-
τέρα της. Ο Μιμικός όμως δεν πρόφρασε
να της γράμμη άμέσως άπάντησή. Ή Μαίρη τώ
έκείνη την ώρα να πύς στο Μιμικό.

Α' Σπρωτίζονταν να σκαμνίσουν και γιά να
πορήν και την άσπρη.

— Έπρεπε λοιπόν η Μαίρη να βρή τον γά-
ρολο. Τον παρακάλεσε όθει να της κινή
αυτή τη χορή. Έκείνος ήξερε το αίσθημά
της και έδεδη.

Κ' έτσι από την Τετάρτη του Πάσχα
άρχισε μετρώ Μαίρη και Μιμικό τακτι-
κά έσπρωτίζονταν στην έπισημότητα.

Στό πρώτο της γράμμα έγραψε πολλά,
πέρα πολλά. Δώδεκα σελίδες. Άνηγίθη η
Μαίρη την τελευταία συνάντησή της με την
Πριγκίπισσα Σοφία, τους περιφρασμούς
και την άσκησή της να γράμμη στον πα-
τέρα της. Ο Μιμικός όμως δεν πρόφρασε
να της γράμμη άμέσως άπάντησή. Ή Μαίρη τώ
έκείνη την ώρα να πύς στο Μιμικό.

Α' Σπρωτίζονταν να σκαμνίσουν και γιά να
πορήν και την άσπρη.

ΑΝΑΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΙΠΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΝΗΣ

«ΕΥΡΩΠΗ» — 11 —

Η ΕΡΩΤΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΕΚΑΘΙΣΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΜΙΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗ
ΑΦΗΓΗΜΑ ΤΟΥ Κ. ΦΩΤΟΥ ΓΙΟΦΥΛΗ

—Μη άνησυχείς... Ο γιστρός μου παρήγ-
υαίλε να μένω έσπλωμένη... Είμα όμους
καλά. Και θα ήμουν ακόμα καλύτερα αν
δέν είχα μερικές δυάρεστες έντυπώσεις.
Άκόμη δεν έπακτοποίησε τα ζητήματά
σου... Και έκθεταις το αίσθημά σου στα μά-
τια τρίτων... Αυτό είναι κακό...
Ή Μαίρη έταρώη. Μα έκατάλαβε τί
συνέβη.

— Άννά, Ύψηλότητά, έπτε, προσέχω...
— Έχω όμους άσφαλείς πληροφορίες, εί-
παι ή πριγκίπισσα, ότι την Κυριακή το
Πάσχα συναντήθηκε με τον κ. Μυμικό έμ-
προς σε πρώτους και μάλιστα κατά την ώ-
ρα της πληροφορίες σου...
— Ή μαντάκι Νάνα, έπτε η Μαίρη, κι' έ-
κοκκίνισες.

— Μάλιστα. Ή Νάνα μου τό είπτεν όλα.
Μου είπτε την συνάντησή του Χασκήη...
— Δεν βλέπω τίποτε κακό σ' ένα εύγε-
νικό χαρταπόδι, έπτε η Μαίρη.

Η ΑΘΗΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΘΥΜΗ ΟΨΙ ΤΗΣ

ΕΡΓΑ & ΗΜΕΡΑΙ

Πρωτομαγιάτικη
κίνησις

ΔΗΜΟΣΘ. ΚΥΚΛΩΠΑ

Η κοινωνία
και η ζωή

Η «Ευρώπη» μη φειδόμενη προσοικειού, χρόνου και χρήματος, έστειλεν ολόκληρον αγέλην εκ συντοκιστών ήτις ηνάγκασαν όλους τους διανοούμενους μας να αμολογήσουν πως και πού έπεσαν την πρωτομαγιά τους.

Το πρώτο έδαφος της επιδρομής αυτής ήτο η άρτι... «μη επιστροφή» ας Αθηνών κ. Άλκη Μουσούρη.

— Έγώ είχα σκοπόν, αναγκά-
ζεται να ελθώ, να εκδοίμαι εις την
Αθηναν, άλλα έπειθε ζορ/βηκα
μήπως πατήρη πάλι ο κόσμος τι
...έγινε, περιωρισμένη στο να
κρατάω στην πόρτα μου ένα στε-
φανί με χρυσά έβρα, γα.
— Δεν σάς έβρα,
— Δηλαδή, για να με καταλά-
βετε, θα κρατάω τον Στέφανον
Στεφανών με τον... «Χρυσόβε-
ρο» του.

Ο κ. Ξενοπούλου, τον όποιον α-
νεγκάσαμε συντάκτη της μας εις το
διαφημιστικόν γρασίον Σ. Ε. Α. Ε.
Ε. Μ. Η. ειπε τα έξης:

— Έγώ εφέτος έπερασα Πλου-
σιόχορα, χωρίς να μεταβώ που-
θενά. Το δε στεφανί μου επέλεξε
από άδην... κοινού!

— Γιατί αυτό;
— Για να κληρονομήσω την...
Κορυβαυλίσαν των ούρωνών!

Ο κ. Μελάς έδηλωσεν παταγω-
δώς:

— Έγώ έπαυσα πλέον να άγω
πρός την έσχρήν με... «Ελευθε-
ρον Βήμα»!

— Γιατί; — ά, δεν εύεδα άδία-
κριτοι.

— Διότι είναι λοιμώδης «Εστία».

Ο κ. Χόρν έδηλωσεν γραπτός:

— Έγώ δεν θα πλέσω στη φαντα-
σίαν μόνον, αλλά θα άπαρτίσω την
ταυτότητα.

Ο κ. Γιαννακόπουλος, τον ό-
ποιον συνήγαγεν συντάκτης μας
καθ' όδον έδηλωσεν ότι δεν έώρ-
τασεν την πρωτομαγιά, διότι έ-
τυχε να πέσοι... Σ. Α. Β. Α. Τ. Ο.
Κ. Ο. Ρ. Α. Κ. Ο.!

Την ίδιαν δήλωσιν περίπου έκα-
νε καί ο κ. Μανώλης, προσθέσας,
συνήμα: «Δεν βρούσα, όμως...»
«Ο λ. α. λ. α. α. α. ο. υ. ν.»

Καταπληκτική όσον ήτο η ά-
πάντησις του κ. Πετρά, η όποια
θα μείνι ιστορική εις τα... «καλα-
ποριστικά χρονικά, δι' ό και την
παραίτητοιν:

— Έγώ δεν είμαι πρωτομαγιά-
τικός.

— Άλλά;

— Πρωτομαγιάτικός!

Κατόπιν τούτου, η άγέλη των
συντακτών της «Ευρώπης» έγενεν
ώς η παρούσα στήλη άλλοις!

Όπου εις την Άνάστασιν
άλλάζει την κατάσταση

«Ητανε Μόνα Σάββατον
κι' ο Στένης έγκατέλειπε τον μαλα-
νόν του κραβάτον, (από τον κραβάτον
προτού σιμάνη άκρίδος ή ώρα ή
(δουλειά).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

—Τουτέστιν περά καί...
κι' έντός μικρού διαστήματος όλό-
κληρος έλουύτηκε (από τον κραβάτον
κι' όταν ο κώνον του ναού μεσάνυ-
ν' άκούσιν τέλος τον παπά να πη...
(Χριστός Άνάστη).

Διότι ο Δημοθένης μας, να σάς το
(πό όφελμα
έπορεύεσθε επί δίμηνον σε λαόν ά-
(δείο).

Μά σήμερα ο... «καταπληκτικός»...
(είπεν τον... πατέρα
κι' ο Τένης όστις από τινος στο-
(οίοντος έπίτα
τηλεφωνούσε πάραντα να έλθω ό
(γιατρός)

Με όλα τα έργαλεία του, τα σά και
(τά μέα
διότι ήτο άνεπαρκής ή... (πρακτική
(ή μαία.

Πράγματι δέ κατέφθασεν ο μέσος ό
(σοφός

Χθές την έσπέραν έδόθη εις το
θέατρον «Ρέε» το πρώτον άναγ-
γελθέν ρεαλιστ. προαίτιδι υπό
της ίδιης Πιπτάρας Κανάρη.

ΜΙΑ ΔΙΑΡΡΗΣΙΣ

Ο Μενέλαος Παρίδης, παροκο-
λουθών μίαν «Αθηναϊκήν επιθεώ-
ρησιν, διέρρηξε τα λιμάτια του ά-
πό την... άναγκάστην!

ΚΗΔΕΙΑΙ

Την παρελθούσαν Κυριακήν, ό
Δημήτριος Άδριανός, καί ή δέ
Ουρανία Τσεκουροπούλου, έτέλε-
σαν τρύς γάμους του.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙ-
ΣΤΗΡΙΟΥ

Προχθές την Κυριακήν ούδεμιά
κίνησις παρετηρήθη εις το Χρη-
ματιστήριον, καθ' ότι τούτο, λο-
γώ Κυριακής άργίας ήτο κλει-
στόν.

ΤΟ ΕΙΚΟΝΑΝ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗ-
ΜΑΤΟΓΡΑΦΟ.

Η κινηματογραφική Έταιρεία
Παρασώσαν συνεβλήθη διά συ-
βουλεύσιν με τον γνωστόν στόρ
«Αλμπερ... Πρεζάν!

ΑΛΛΑΓΗ ΦΥΛΟΥ

Η Δωροθέα Βοσπορινού ανα-
φε από τον διερχόμενον έφημε-
ροπόλην την έφημερίδα «Ανφό-
ρο» με «Ελληνοκόν Μέλλον,

ΠΕΝΘΗ

Ο Θρασύβουλος Άετονύχης με-
ταβά εις κομρίον έκαμε... μα-
κκισόρ!...

ΜΟΥΛΑ-ΠΟΥΛΑ

ΟΤΑΝ ΠΑΡΑΜΙΛΑΙ
ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΟΝ ΥΠΝΟ ΤΟΥ...

Ο ΑΓΚΩΠ ΣΤΗΝ ΚΑΪΖΑΚ

Ντυσκόλος

Και ντύνεσθαι σου αυτό
όμας μετ' τα ντυσκόλαια
να έρτω σε Πατρίαν
γιατί ντυσκόλαια ντύνε
γιατί να κάνω σε νερό
από καιρό... βαρσίτσια!

Και ντύνεσθαι σου αυτό
όμας μετ' τα ντυσκόλαια
να έρτω σε Πατρίαν
γιατί ντυσκόλαια ντύνε
γιατί να κάνω σε νερό
από καιρό... βαρσίτσια!

Κι' όσο στεφάνι που με λέε
σε είπα τότε φορές πολλές
και σε το λείο πόδι.
Σε άσπιδ με άσπιδ
σπήτη με νύχτη ή παπιάς,
κεφάλι μας να βάλω!

Ο ΑΓΚΩΠ

Σημειώσεις
*Τυπογράφος μπρε γιαβρούμ
τά κάνω σκοταμένους
γιατί έκαμε άλλο γράμμα μου
ιστορητογραφισμένους.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Αφίξη προχθές την Ίην Μαΐου
ή κ. Πρωτομαγιά, προκειμένου να
προβή λιλαν συντάκτες εις την προ-
τήν έκθεσιν... «βρεφών άγνώστου
προσελεύσεως».

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Η κυρία Περεφώνη Βουλακε-
ρίδου, λογομαχήσασα με τον σύ-
ζυγον της κ. Μένων Βουλακερί-
δου, άπελευθέρωσεν αυτόν... γου-
ρούν!

ΦΟΝΟΣ ΕΚ ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΣ

Χθές την έσπέραν έδόθη εις το
θέατρον «Ρέε» το πρώτον άναγ-
γελθέν ρεαλιστ. προαίτιδι υπό
της ίδιης Πιπτάρας Κανάρη.

ΜΙΑ ΔΙΑΡΡΗΣΙΣ

Ο Μενέλαος Παρίδης, παροκο-
λουθών μίαν «Αθηναϊκήν επιθεώ-
ρησιν, διέρρηξε τα λιμάτια του ά-
πό την... άναγκάστην!

ΚΗΔΕΙΑΙ

Την παρελθούσαν Κυριακήν, ό
Δημήτριος Άδριανός, καί ή δέ
Ουρανία Τσεκουροπούλου, έτέλε-
σαν τρύς γάμους του.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙ-
ΣΤΗΡΙΟΥ

Προχθές την Κυριακήν ούδεμιά
κίνησις παρετηρήθη εις το Χρη-
ματιστήριον, καθ' ότι τούτο, λο-
γώ Κυριακής άργίας ήτο κλει-
στόν.

ΤΟ ΕΙΚΟΝΑΝ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗ-
ΜΑΤΟΓΡΑΦΟ.

Η κινηματογραφική Έταιρεία
Παρασώσαν συνεβλήθη διά συ-
βουλεύσιν με τον γνωστόν στόρ
«Αλμπερ... Πρεζάν!

ΑΛΛΑΓΗ ΦΥΛΟΥ

Η Δωροθέα Βοσπορινού ανα-
φε από τον διερχόμενον έφημε-
ροπόλην την έφημερίδα «Ανφό-
ρο» με «Ελληνοκόν Μέλλον,

ΠΕΝΘΗ

Ο Θρασύβουλος Άετονύχης με-
ταβά εις κομρίον έκαμε... μα-
κκισόρ!...

ΜΟΥΛΑ-ΠΟΥΛΑ

ΟΤΑΝ ΠΑΡΑΜΙΛΑΙ
ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΟΝ ΥΠΝΟ ΤΟΥ...

Ο ΑΓΚΩΠ ΣΤΗΝ ΚΑΪΖΑΚ

Ντυσκόλος

Και ντύνεσθαι σου αυτό
όμας μετ' τα ντυσκόλαια
να έρτω σε Πατρίαν
γιατί ντυσκόλαια ντύνε
γιατί να κάνω σε νερό
από καιρό... βαρσίτσια!

Κι' όσο στεφάνι που με λέε
σε είπα τότε φορές πολλές
και σε το λείο πόδι.
Σε άσπιδ με άσπιδ
σπήτη με νύχτη ή παπιάς,
κεφάλι μας να βάλω!

Ο ΑΓΚΩΠ

Σημειώσεις
*Τυπογράφος μπρε γιαβρούμ
τά κάνω σκοταμένους
γιατί έκαμε άλλο γράμμα μου
ιστορητογραφισμένους.

ΡΩΜΑΙΟΣ & ΤΟΝΛΙΕΤΤΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ :

Ο Θεοβάλδος Βερνολόμους ντε-λά-Σκάλια
έργαζε μία διακοπή που άπειλούσε με
θάνατο όποιον μοναχόσχεζε χωρίς την
αδειά του. Και τούτο γιατί ό όηκοί
του —οι κάτοικοι της Βερνόνας— εί-
χαν χωριστεί σε δύο στρατόπεδα και έ-
ξόντωναν ό ένας τον άλλον παύοντας
γι' άφορητή τρωπικότητα μίσος που χω-
ριζε τις δύο ευγενικές οικογένειες του
τόπου : τους Μοντέγκι και τους Κατσου-
λέτι.

Ο Ρωμαίος, μοναχός γένος του
Μοντέγκι, παντρώθηκε, γενναίος, με ε-
υγενική ψυχή, άκουσε τη διαταγή και
άνασταμένος, παλεύοντας με τα ά-
ληθοσυγκρουόμενα συνασκήματά του,
παίρνει έναν έξορικό όρκο να πάη σ' ό-
θεν άλλος από οικογενείας, όπου συν-
ήναι ή άπομονώνεται και να συλλογιέ-
ται.

Στο όρκο βλέπει έξη ληστεία, να
στασιασούν μια πολυπληθής άμαξα και να
κυριαρχούν λυσιπαισμένη μια άρρω-
στή κυρία. Χωρίς να διασπείρει ή γέννη-
ση ή γλυτώση. Οι ληστες ύποχωρούν,
άναγκάσει με χαρά, διότι ο κόρης Λαν-
κάπε την έξη συναντήρη. Ποιά
έμεινε ;

— Είναι ή βραυονέσσα Ροζαλίνα
«Αρντέν».

— Όχι! Έκαμε με κομική τρο-
μαρά ο Μερκούτιος. Και δώ στρα-
τός.

Ο Ρωμαίος γένος τότε και
κτύπησε την άμαξα Ροζαλίνας.
Στά μενεξέβενια της μάτιας, δι-
κωνε καθαρά τις ίδιες σφίδες, τις
ίδιες τραλές ύποσχέσεις, που εί-
χε διακρίνει την πρώτη φορά που
ή άντικρύσε.

Χτυπήσανε έ-
λαφρά τον άγκυ-
να του με την
απαισιόλογη της
βεντιάς ή Ρο-
ζαλίνα σύχθηκε
το γέλιο της με
αυτά τα λόγια.

— Βιάζεσθε να
βγάλετε συμπε-
ράσματα άρα-
στον Ιππότου. Εί-
μαι άρρωστίσσις
αυτήν βράδυ.
άλλά ή καρδιά
μου δεν έχει άνα-
κατοβή καθόλου
σ' αυτή την ύπό-
θεση. Είπε σαν τα
άκροατα που δεν
τά πάτησε άκόμα
ο έχθρος. Περι-
μένει τον κατα-
κτητή που θα την
κοινοποιή.

Ο Ρωμαίος έ-
σκιμπε και της
καταπληκτικής
χέρι.

Εκείνη άναση
κόλληκε λίγο κα-
τόν έκαμε τόση
να καθήσκη πλά-
της, στο σκακι
στη συνάντη-
ση του καθόλου.
Κι' άρχισαν να
κοινοποιήζοι ο υι-
τροφές.

Ο Μπεμπόλι
κι' ο Μερκούτιος
δεν άφιναν ούτε
στιγμή από το
βλέμμα τους το
ζευγάρι, που ή
κρυμμένη.

Κάθε στιγμή που περιούσε
το παλινάρι; Μή την άρρω-
στίσσις του Θεοβάλδου κάνει
έκτακτα ληψία τα πράγματα.
Δεν πιστεύει να βρούμε ζωντανά
από δέ μισά.

— Ούτε έγω.
Εκείνη στιγμή γέννηκε
σοσομορ στην άβυσσον. Η ά-
γνώστισσις Λυδία Καπουλέτι, σήκω-
θηκε από το θρόνο της και προ-
έβη προς την άσπίδα.
— Άργά, καθέβαινε τα πλάγια
ανάσπασα ή «Τουλιέττα. Κάθε
όμιλία μέσα στην άβυσσον έκαμε
μονοτονία. Όσον τα μάτια ήσαν
στηλκωμένα πάνω στην άγγελική
μορφή της κόρης, του άρχοντα
Καπουλέτι.

Μόνο ο Ρωμαίος έξοκώσθη
σε να μιλάει άνα στην Ροζαλίνα.
— Δεν βρούκα άλλα λόγια να
σας πω, έλεγαν με πόσο, κυττα-
ζόντας τα μενεξέβενια της μάτιας.
Δε μόνον έμεινε άλλο, παρ' να
κάνω όποιον ο τρωπικός μου
πέρνον και έσκαφόντων τα
ίδια λόγια, κάθε τόσο, μέσα στο
σκοπό το τραγουδι που λεί-
νευαν του Ρωμαίου μας; Κάποι-

μα κάποιος από τους έξη σπρίζει. Έμ-
φανίζεται ένας πίκουσις, ντυμένος προ-
σωποφόρος —ό άρχηγός τους— και
προκαλεί τον Ρωμαίο σε μονομαχία.
Ο Ρωμαίος καταβάνει να κορυφώση το
στιλέτο του στο στήθος του προσωπο-
φόρου.

Η κυρία, που συνήλθε στο μεταξύ ά-
πό την ληστευτική της φαντασία τον Ρω-
μαίο, τον ελκυσσάει και του δίνει ένα
μαστηλιά της, προσκαλώντας τον ήνα
της το άποδοσέ ή άλλο βρόδυ στην έ-
ρηρη που δίνει στο μέγαρό του ο άρχον-
τας Καπουλέτι, ο θανάσιμος έχθρος της
οικογενείας του Ρωμαίου.

Ο Ρωμαίος θέλει να άρνηθι, μά ή
κυρία με γλυκόλογα, ύποσχέσεις, χαμο-
γέλα, και ματιά, τον πείθει και της το
ύποσχεται, φιλώντας την άκρη των βα-
κίων της.

Στο μέγαρο του Καπουλέτι, που προ-
σκαφόνται γιορτή, ο άνθρωπος των Θεο-
βάλδους άμνηστικώς στη βία του το
μίσος του γιά τον Ρωμαίο.

Στο μεταξύ ο άρχοντας Καπουλέτι
άναγκάσει με χαρά, διότι ο κόρης Λαν-
κάπε την έξη συναντήρη. Ποιά
έμεινε ;

— Είναι ή βραυονέσσα Ροζαλίνα
«Αρντέν».

— Όχι! Έκαμε με κομική τρο-
μαρά ο Μερκούτιος. Και δώ στρα-
τός.

Ο Ρωμαίος γένος τότε και
κτύπησε την άμαξα Ροζαλίνας.
Στά μενεξέβενια της μάτιας, δι-
κωνε καθαρά τις ίδιες σφίδες, τις
ίδιες τραλές ύποσχέσεις, που εί-
χε διακρίνει την πρώτη φορά που
ή άντικρύσε.

Χτυπήσανε έ-
λαφρά τον άγκυ-
να του με την
απαισιόλογη της
βεντιάς ή Ρο-
ζαλίνα σύχθηκε
το γέλιο της με
αυτά τα λόγια.

— Βιάζεσθε να
βγάλετε συμπε-
ράσματα άρα-
στον Ιππότου. Εί-
μαι άρρωστίσσις
αυτήν βράδυ.
άλλά ή καρδιά
μου δεν έχει άνα-
κατοβή καθόλου
σ' αυτή την ύπό-
θεση. Είπε σαν τα
άκροατα που δεν
τά πάτησε άκόμα
ο έχθρος. Περι-
μένει τον κατα-
κτητή που θα την
κοινοποιή.

Ο Ρωμαίος έ-
σκιμπε και της
καταπληκτικής
χέρι.

Εκείνη άναση
κόλληκε λίγο κα-
τόν έκαμε τόση
να καθήσκη πλά-
της, στο σκακι
στη συνάντη-
ση του καθόλου.
Κι' άρχισαν να
κοινοποιήζοι ο υι-
τροφές.

Ο Μπεμπόλι
κι' ο Μερκούτιος
δεν άφιναν ούτε
στιγμή από το
βλέμμα τους το
ζευγάρι, που ή
κρυμμένη.

Κάθε στιγμή που περιούσε
το παλινάρι; Μή την άρρω-
στίσσις του Θεοβάλδου κάνει
έκτακτα ληψία τα πράγματα.
Δεν πιστεύει να βρούμε ζωντανά
από δέ μισά.

— Ούτε έγω.
Εκείνη στιγμή γέννηκε
σοσομορ στην άβυσσον. Η ά-
γνώστισσις Λυδία Καπουλέτι, σήκω-
θηκε από το θρόνο της και προ-
έβη προς την άσπίδα.
— Άργά, καθέβαινε τα πλάγια
ανάσπασα ή «Τουλιέττα. Κάθε
όμιλία μέσα στην άβυσσον έκαμε
μονοτονία. Όσον τα μάτια ήσαν
στηλκωμένα πάνω στην άγγελική
μορφή της κόρης, του άρχοντα
Καπουλέτι.

Μόνο ο Ρωμαίος έξοκώσθη
σε να μιλάει άνα στην Ροζαλίνα.
— Δεν βρούκα άλλα λόγια να
σας πω, έλεγαν με πόσο, κυττα-
ζόντας τα μενεξέβενια της μάτιας.
Δε μόνον έμεινε άλλο, παρ

Η Σαβύρα και

— Κύριε εισαγγελέ, ήλθα για ν' αποσύρω την μήνυση εναντίον του άγνωστου κλέπτου των κοσμημάτων μου. Εύτυχώς τα βρήκα μέσα σ' ένα συρτάρι...

— Αδύνατον, κυρία μου. Είναι πολύ άργα τώρα. Ο κλέπτης των κοσμημάτων σας... συνελήφθη!

ΤΟ ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΟ ΜΑΣ

ΕΙΣΑΙ ΘΕΙΑ

*Ηρθα στο σπίτι σου, γεμάτος χαρά, γεμάτος εδωχία. Και με άδεσε τσέπη. Η συγκίνησής μου είχε πλημμυρίσει την ψυχή μου και τα... παλιότσικα μου. Από το κλειστό παράθυρό σου άκουσα τη γλυκερά φωνή που έβγαίνει απ' τα γλυκά σου χείλη, και έμεινα με άνοιχτό το στόμα μου.

Μιά άλλη φωνή άντρική ήρθε να με σπρώξει να σπρώξω την πόρτα και να μπω μέσα, αλλά ένα μικρό διαβολόπαιδο με διέκοψε:

— Καλέ, δεν είναι μέσα ή... θεία!...

ΟΚΑΡ-ΠΕΖΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

*Επιτρέπεται το κάπνισμα.

ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

— Διαβάζετε Ξενοπούλου.

ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ

— Έγινε πάλι... «Περδίκι».

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

— Όσα δέ φέρνει ο «Χρόνος» τα φέρνει ή ώρα.

ΣΑΦΑΡΙΚΑΣ

— Μάρω. Μάρω μία φορά είν' τα νειάτα.

ΣΥΛΒΙΟΣ

— Το ξύλο βγήκε απ' τον Παράδεισο.

ΛΟΥΓ'ΖΑ ΠΟΖΕΛΜΙ

Ο ΓΙΑΓΚΟΣ ΣΤΗ ΜΑΡΙΩ

ΠΑΡΑΠΟΝΑ...

Μαριώ μου μ' έχεις βαρεθεί και μ' άλλον έχεις τσιμπηθεί που σου έχει υποψιάς ξηγηθεί — Έγειρε το... βαρομέτρο! Σ' αυτό το νέο π' αγαπάς κι' ενώ κρυφά μαζί του πιάς σ' έμένα την αγάπη σου δίνεις με... σταγονόμετρο!...

Κι' όταν τα πίνουμε μαζί κυττάς τριγύρω σαν χαζή τους νέους που ν' στο μάγαζι κι' ίβοι τους κάνεις κόρτε. Κι' έμέ που μ' έχεις για βουκλιού μου ρίχνεις καρμπούζικλοού κάτι ματιές όπου θα ρίξεις πώς είν'... άκουσάφρτε!...

Με ήβαρέθηκες θαρρώ — Ζούμε μαζί τόσο καιρό... μ' αίσθημα πρώτης φλογερό Μά έμέ πάντα με σφά'εις! Τώρα γλυκά δεν μου μιλάς Μά ήπαφες να με φιλάς Και ξέρεις να με... ξεπουλάς σαν λές ότι... νυστάζεις!...

Αυτά χωρίς κουτσμπολιό ο ΓΙΑΓΚΟΣ απ' το Κορδελλιό.

Της εβδομάδος τα συμβάντα σ' αυτή τη στήλη πάντα

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Πρωτομαγιάν έάρτασαν οι Αθηναίοι πάλι με τρόπον... καλλιβαλνικόν και που και που άβρον. Μπροστά στα τραμ... Τζιμ Λόντειος διεήχθη πάλι... κι' ή Πάκουερ άπεικόμισεν γενναίον θησαυρόν. Στην έξοχην έστράφησαν διά μέσου των παρόδων οι τύποι οι φιλόποτοι και πλειστοί... ρομαντώδεις κι' άλλοι όμω έγήνηκαν χασάπηδες των ρόδων. Όσπερ μοντέρνος έκαστος και σύγχρονος Ηρώδη Καράσια νεώτερος των είκοσι... Ματών την έξοχην κατάλαβαν, τους κήπους έπιλημμύρισαν τις μαργαρίτες μάδησαν, έσπάρσαν το ίον και κρίνον ως έπόμενον και συνεπώς έμυρίασαν. Υπήρξαν όμως και πολλές Αλίκες, Λέδες, Ρίτες, σωβαντισμένες με μπονιές και τέρας' άποφώλια που μ' ένα δυό τους βλέμματα, αντί για... μαργαρίτες άμέτρητα... έμάδησαν γεμάτα... πορτοφολία! Στην έξοχην άργίασαν τα ζεύγη τα... λαθρόβια τούτέστιν, νέος δηλαδή, παρ'ια μετά νέας και τα... δεσμά τους έπλεξαν κι' οι δύο τα... Ισάβια ή στέφανον... άκόνηνον με άνθη... λεμονέας... Μπουμπούκια έκοψαν μικρά άκ των γερόντων πόμπουλας αυτοί που όναμάζονται συνήθως κουταρινίθια, τα γουρλωμένα μάτια τους έπιπυλούσαν... γιάμπουλη χωρίς όμως να κόψουνε και την παλιή συνήθεια!

Και έφυγαν κατάκοποι ούχι όμως και... άκοποι να κάνουν άποθήκευσι άδ'ινων... κονσερβών στον Βορονάφ τον Στέργιον καθώς και στον Ζερβόν! Είς τα Πατήσια έδραμον και με σκοπούς κρυφίους γεροντοκάρες παροσάλλες, έβδομητάρες... τέως πλην άδικα περίμεναν να βρούν στραβούς νυμφίους καθώς και το μαγιόξυλο να πιάσουνε μαπαίως! Πολλοί εις τα ιδιαίτερα διά τας οικογενείας έγλέντησαν με άνεσιν κι' εν πάση συντομία κατόπιν δέ έννηά μηνών, ή μιάς έννηαμηνίας θα κάνει ή Έλλάς επέκτασιν εις τα... βρεφοκομεία! Οι νεαροί έφρύαξαν, άργίασαν, έχόρτασαν, τό γλέντι περισσότερο καθ'ίνας των ταινιών κι' εν γένει, όλ' οι άνθρωποι για μία φορά έάρτασαν όμω μετά των... δυναν!

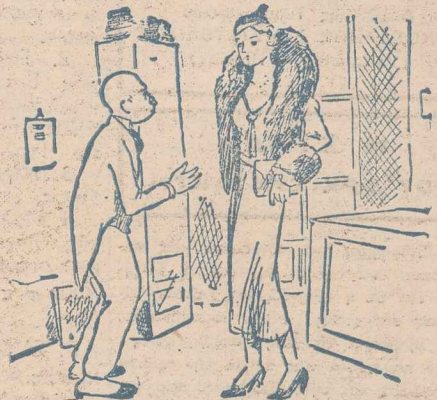
ΜΟΥΛΑ-ΠΟΥΛΑ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΟ

Άφου του φτωχού του λείπει τ' άπαραίτητο το κέρμα για να πάη στην Άλυσσιόδα ή σε κάποιο άλλο τέμαρ δυο τριαντάφυλλα να κόψη μ' άλλους λόγους δύο ρόδα. Κι' άφου είν' εν άχρηστεία το παλιό του το άμάξι παίρνει εύθους ένα πριόνι την παλιά του... κόβει ρόδα κι' είναι εν άπολύτω τάξει με τα ήθη και τη... μόδα.

ΣΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΠΥΡΓΟ

— Μοδ' είχαν πη κυρία φύλαξε ότι στον πύργο αυτόν έβγαλνε και κόποινα φαντάσματα... μιάς παλιάς... βασιλοπούλας...

— Είναι αλήθεια, δεσποινίς, αλλά δεν έχετε τύχη! Τό φαντάσμα αυτό δυστυχώς... πέρασε πρό μιάς εβδομάδος!

ΝΤΕ ΛΥΡΙΚΗ

ΓΙΑ ΔΕΣ ΚΑΙΡΟ...

Πέφτει το χιόνι... κηλιά ο ήλιος λάμει... οι κορυφές άσπρύνονται κι' άνθίζουν οι κόμποι!

Στα πράσινα φυλλώματα χρυσίζει κάθε φύλλο κι' έσο μαρή με... μαύρισε τον φουκαρά στο ξύλο!

ΔΑΣΟΣ ΜΑΛΑΚΑΣΑΣ

(Από τα «Ξυλοκέρατα»)

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

— Έχω γυναίκα με Α. Ο. Δ. Ο.

ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

— Έργον και... ήμέρα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

— Ημέρα και Έργον.

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ

— Η Είρήνη... έγκαμονεί κινδύνους.

ΛΟΥΡΟΣ

— Όλοι βράζουνε στο ίδιο... τσουκάλι.

ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

— Τά... φύλλα πέφτουν την άνοιξη!

ΠΑΣΑΣ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ...

Γιαγκο, άντρουλή μου χρυσέ θα μένω πάντοτε για σε άσπιλη κι' άσπρη σαν... γασέ και μην βάζεις μαράζι. Σε αγαπώ περιπαθός κι' είμαι δική σου, ρε, καθώς και το κορμιού μου ό ά ν θ ος που σήμερα... γιορτάζει!

Γιατ' έχουμε Πρωτομαγιά κι' όλα τα άνθη κι' ή βρογιά και ή τρισένδοξη βαγιά γιορτάζουν πλαί, πλαί. Και μ' ένα κέφι... συνεχές πηγαίνουνε στις έδρες με μίλους ή και μοναχές να πιάσουνε το Μάη!...

Γι' αυτό ρε Γιαγκο... ρεμπουσέ άντρα ζηλιάρα και κακέ όσ' τα παρ'άπονά σου και πάρε με βρε... στραβέξυλο να πάμε σε μίαν έξοχη μιά και το θέλει ή εποχή να πιάσουμε με ποσότητα το Μάη ή το... Μαγιόξυλο!...

Με Μ(π)αγιατικά φιλιά ΜΑΡΙΩ σαν τριαντάφυλλα

